

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Feliksa Wilk
Sędziowie:	SSA Ewa Drzymała SSA Marta Fidzińska - Juszcak (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Monika Ziarko

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2013 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **J. C.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.**

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek apelacji wnioskodawczyni J. C.

od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie Wydziału IV Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 19 czerwca 2012 r. sygn. akt IV U 702/11

oddala apelację.

-1-

Sygn. akt III AUa 1266/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 czerwca 2012r. Sąd Okręgowy w Tarnowie – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie J. C. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. z dnia 28 czerwca 2011r. Przedmiotową decyzją organ rentowy ustalił dla wnioskodawczyni kapitał początkowy na dzień 1.01.1999r., przy czym do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego z kolejnych 10 lat kalendarzowych, tj. od 1.01.1980r. do 31.12.1989r. za lata 1982-1989 przyjęto zerową podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, oraz w latach 1980-1989 pominięto okresy, za które brak było potwierdzenia o opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne.

Sąd Okręgowy ustalił, że dla wnioskodawczyni J. C. ur. (...) decyzją z dnia 28 czerwca 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił kapitał początkowy na dzień 1.01.1999r. w kwocie (...)zł. Do obliczenia podstawy wymiaru przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. 1.01.1980

do 31.12.1989r., ze wskaźnikiem podstawy wymiaru 0,82%. Do stażu pracy uwzględniono 3 miesiące okresów składkowych z lat 1980 i 1981, (22.01.1980r. do 15.02.1980r., 5.01.1981r. do 31.01.1981r., 28.02.1981r. do 9.03.1981r. i 4.05.1981r. do 28.05.1981r.) kiedy wnioskodawczyni była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z tytułu pracy w charakterze kasjerki w (...) i M. C. (1) w W.. Ponadto ZUS uwzględnił okres 6 lat sprawowania opieki nad dzieckiem jako okres nieskładkowy, natomiast za lata 1982-1989 przyjęto zerową podstawę wymiaru składek. Wnioskodawczyni we wskazanych latach mieszkała w S., a gdy przyjeżdżała do W. mieszkała u swojej ciotki. Od 1982r. właścicielką cukierni, w której pracowała była teściowa ubezpieczonej – M. C. (2). Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie dokumentów urzędowych i prywatnych z akt ZUS, zeznań świadków: K. C. i T. C. (1), oraz informacji ZUS Oddziału I w W. z dnia 4.10.2011r. (...) (...) (k. 18-19 a.s.) Wątpliwości co do wiarygodności wzbudziło przedstawione przez odwołującą zaświadczenie z dnia 19.10.1988r. wystawione przez (...). C. w W., z którego wynikało, że J. C.

-2-

Sygn. akt III AUa 1266/12

pracowała w tej Pracowni w okresie od 2.01.1980r. do 1.05.1988r. Przy ocenie tego dokumentu Sąd wziął pod uwagę, że jest ono niezgodne z pozostałym materiałem dowodowym, w tym z dokumentacją z akt rentowych i informacją ZUS Oddziału I w W.; z uwagi na nieczytelny podpis nie można zidentyfikować przez kogo zostało podpisane, oraz jest opatrzone niepełną pieczęcią; odwołująca się była synową właścicielki cukierni; oraz nie przedłożyła żadnych innych dokumentów na okoliczność zatrudnienia w całym spornym okresie.

Odnosząc się do zeznań świadków K. C. i T. C. (1) (wnioskowanych przez odwołującą) podkreślił Sąd, że nie potwierdziły pracy ubezpieczonej w cukierni odnośnie spornego okresu. Co więcej świadek T. C. (1) zaprzeczyła, aby odwołująca pracowała w cukierni i była zgłoszona do ubezpieczenia w okresie kiedy ona ją prowadziła.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy rozważył, że przedmiotem sporu, było rozstrzygnięcie, czy organ rentowy przy ustalaniu kapitału początkowego J. C. prawidłowo odmówił uwzględnienia do stażu pracy – jako składkowego – całego okresu od 2.01.1980r. do 1.05.1988r. a uwzględnił jedynie okresy wymienione wyżej, kiedy to była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z tytułu pracy kasjerki w (...) i M. C. (1) w W..

Podniósł Sąd, że jakkolwiek ograniczenia dowodowe dotyczą wyłącznie postępowania przed organami rentowymi i nie obowiązują w postępowaniu sądowym, w którym takimi środkami dowodowymi może być dowód z zeznań świadków, to wymaga podkreślenia, iż zaliczenie nieudokumentowanych spornych okresów składkowych z przebiegu ubezpieczenia do stażu ubezpieczeniowego na podstawie zeznań świadków lub przesłuchania strony zainteresowanej jest dopuszczalne tylko w przypadkach nie budzących żadnych wątpliwości co do spójnego i precyzyjnego – rodzajowego oraz czasowego potwierdzenia udowodnianych okoliczności, tu powołał Sąd wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 1998r. sygn. II UKN 440/97, OSNP 1998/22/667. Odnosząc powyższe do stanu faktycznego sprawy argumentował Sąd, że zgromadzony w niniejszym postępowaniu materiał dowodowy nie dał podstaw do stwierdzenia, że w

-3-

Sygn. akt III AUa 1266/12

przedmiotowym okresie wnioskodawczyni pracowała w (...) i M. C. (1) w W.. Samo twierdzenie nie zostało wsparte żadnym innym dowodem, nawet w postaci zgodnych i precyzyjnych zeznań świadków, co oznacza, że wnioskodawczyni nie udowodniła świadczenia pracy w całym powyższym okresie - choć to na niej spoczywał – zgodnie z art. 6 kc – ciężar udowodnienia tego faktu. Ponownie w tym miejscu Sąd wyjaśnił, z jakich przyczyn – wiarygodnego dokumentu w tym zakresie nie mogło stanowić złożone przez odwołującą zaświadczenie z dnia 19.10.1988r.

Mając powyższe na uwadze na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

Apelację od powyższego wyroku złożyła wnioskodawczyni, wnosząc o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Dokonując własnej oceny zeznań świadków K. C. i T. C. (1), apelująca stwierdziła, że zeznania T. C. (1) były fałszywe - w związku z czym złożyła odpowiednie powiadomienie do Prokuratury Rejonowej W. -W.. Wniosła zatem o ponowne przesłuchanie zarówno T. C. (1), jak też K. C. na okoliczność okresu jej pracy w cukierni w W.. Nadto wnioskowała o powołanie dodatkowych świadków : M. C. (1) oraz T. C. (2), a w razie konieczności innych. Wyjaśniła dodatkowo, iż błędne jest ustalenie Sądu Okręgowego, aby jej teściowa była właścicielką cukierni, była bowiem tylko jedną z trzech kasjerek - tak jak ona - pracujących w cukierni.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja nie zawierała uzasadnionych zarzutów i wniosków.

Sąd Apelacyjny w całości akceptuje ustalenia faktyczne oraz rozważania prawne przyjęte przez Sąd I instancji.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że samo kwestionowanie oceny Sądu opartej na zarzucie sprzeczności ustaleń ze stanem faktycznym i żądanie

-4-

Sygn. akt III AUa 1266/12

wyciągnięcia odmiennych wniosków z przeprowadzonych dowodów nie stanowi podstawy do uznania, że Sąd orzekający dopuścił się naruszenia prawa, mającego

skutkować uchyleniem wyroku. Orzeczenie uchylające Sąd Apelacyjny wydaje w trzech wypadkach :

- w razie stwierdzenia nieważności postępowania (art. 386 § 2 kpc),
- jeżeli pozew ulega odrzuceniu albo zachodzi potrzeba do umorzenia postępowania (art. 386 § 3 kpc),
- gdy wydanie wyroku co do istoty sprawy wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości lub w znacznej części (art. 386 § 4 kpc).

W ocenie Sądu Apelacyjnego w niniejszej sprawie żadna z wymienionych przesłanek ustawowych nie zachodzi, co więcej Sąd Apelacyjny uznał, że postępowanie dowodowe w postępowaniu pierwszoinstancyjnym zostało przeprowadzone prawidłowo. Sąd Okręgowy uwzględnił bowiem wszystkie wnioski dowodowe zgłoszone przez odwołującą oraz celem wszechstronnego wyjaśnienia spornej kwestii podjął z urzędu działanie uzyskując obszernie wyjaśnienia z I Oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W.. Nie zmienia tej oceny okoliczność, że ze zgromadzonego w ten sposób materiału dowodowego wyciągnął wnioski odmienne od oczekiwanych przez odwołującą. Mając na uwadze, że wnioskodawczyni – na stosowne pytanie Sądu Okręgowego oświadczyła, że nie zgłasza dalszych wniosków dowodowych w sprawie, Sąd Apelacyjny uznał, iż zgłoszone w apelacji dowody strona mogła powołać w postępowaniu przed Sądem I instancji, a nie wykazała, aby potrzeba powołania się na nie wynikała później i z tych względów, w oparciu o treść art. 381 kpc postanowił o ich oddaleniu. Istotę sporu stanowiło rozstrzygnięcie czy przedstawione przez wnioskodawczynię zaświadczenie z dnia 19.10.1988r. potwierdzające jej pracę w cukierni w W. przy ul. (...) od dnia 2.01.1980r. do 1.05.1988r. jako kasjerki – stanowi wiarygodny dowód, dla zaliczenia wymienionego okresu jako okresu składkowego przy wyliczeniu kapitału początkowego. Sąd Apelacyjny akceptuje przedstawioną argumentację Sądu pierwszej instancji, iż dokument ten budzi wątpliwości bo jest niespójny z oryginalną dokumentacją organu rentowego z tego okresu, nie jest

-5-

Sygn. akt III AUa 1266/12

jednoznaczny (podpis, pieczęta), nie znalazł odzwierciedlenia w zeznaniach świadków, ani nie został potwierdzony żadnymi innymi dowodami. Nie bez znaczenia dla takiej krytycznej oceny tego zaświadczenia jest też oświadczenie wnioskodawczyni złożone na rozprawie przed

Sądem Apelacyjnym, że przez okres 8 lat, w każdym miesiącu przez 10 kolejnych dni pracowała w cukierni; skoro tak, to żądanie uznania jej pracy wykonywanej nieprzerwanie w spornym okresie, jest sprzeczne z treścią zaświadczenia i nielogiczne. Z drugiej strony zachowana w ZUS dokumentacja ubezpieczeniowa wnioskodawczyni potwierdziła, iż zgłaszanie jej do ubezpieczenia w latach 1980 -1981 odbywało się z przerwami, i nie trwało aż do 1988 roku.

W świetle powyższego należało zaakceptować - wbrew zarzutom apelacji - stanowisko Sądu I instancji, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dał mu podstaw do stwierdzenia, że odwołująca w całym spornym okresie była pracownikiem.

Utrwalonym poglądem w orzecznictwie jest – co trafnie podniósł Sąd Okręgowy, że zaliczenie nieudokumentowanych spornych okresów składkowych z przebiegu ubezpieczenia do stażu ubezpieczeniowego na podstawie zeznań świadków lub przesłuchania strony zainteresowanej jest dopuszczalne tylko w przypadkach nie budzących żadnych wątpliwości. Dlatego za uzasadniony należało uznać rygoryzm Sądu I instancji w ocenie materiału sprawy, który wykazał sprzeczności pomiędzy ogólnikowym zaświadczeniem pracodawcy, a zeznaniami świadków, które rozminęły się z oczekiwaniami skarżącej. W tym miejscu, niejako ubocznie, można zwrócić uwagę, iż z faktu, że T. C. (1) nie potwierdziła – wbrew informacji ZUS Oddziału I w W. - zatrudnienia wnioskodawczyni w czasie, gdy do roku 1982 prowadziła przedmiotową cukiernię – nie można natychmiast wywodzić wniosku o złożeniu przez nią fałszywych zeznań. Uwzględniając podeszły wiek świadka mógłby to być wniosek przedwczesny i krzywdzący.

Reasumując należy stwierdzić, że Sąd Okręgowy właściwie skoncentrował materiał dowodowy, który ocenił na podstawie jego wszechstronnego rozważenia, polegającego na rzetelnej, bezstronnej ocenie wyników postępowania i ich

-6-

Sygn. akt III AUa 1266/12

prawidłowej interpretacji, przy uwzględnieniu zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego – czemu dał wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Z tych względów uznając, że zaskarżony wyrok odpowiada prawu a apelacja nie zawierała uzasadnionych zarzutów, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc.

SSO K. K.

RT 6.02.2013